

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202274
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202274.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: G. Š., D.: XX.XX.XXXX, N. T.P. XX, XXX XX T. právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, IČO: 31954448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava o primerané finančné zadostučinenie 3.069,46 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1500 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 04.03.2022 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3069,46 €.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol:

V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 15Csp/34/2020 o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, som bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa, voči terajšiemu žalovanému, úspešný v uplatňovanom nároku, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15Csp/34/2020, zo dňa 27.5.2021 (ďalej len Základné konanie), ktorý nadobudol právoplatnosť 13.7. 2021.

Súd rozhodol, že žalovaný (aj terajší žalovaný) je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX R. W. XX.XX.XXXX na výkon zrážok zo mzdy žalobcu.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

- odôvodnenie 40.: „Dohoda o zrážkach zo mzdy môže vyvolať určitú nerovnováhu v postavení spotrebiteľa a veriteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie pohľadávky aj v časti, v ktorej je alebo môže byť založená na nekalých podmienkach. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla veriteľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese

zrážok zo mzdy, na základe typizovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).“

- odôvodnenie 42.: „Pre platnosť dohody o zrážkach zo mzdy sa vyžaduje písomná forma s poukazom na § 551 ods.1 Občianskeho zákonníka. Je pritom nepochybné, že keď formulár spomínanej dohody najprv podpísal žalobca dňa 25.10.2005, v tom čase úver ešte schválený nebol (k tomu došlo až 28.10.2005), a preto je logické, že do formulára spornej dohody boli až neskôr rukou dopísané jej povinné náležitosti, a to konkrétne výška úveru ako základ zabezpečovanej pohľadávky a výška mesačnej zrážky zo mzdy. Tie mohli byť dopísané až vtedy, keď žalovaný úver schválil, čo bolo o 3 dni po podpise dohody žalobcom. Nepochybné teda tieto základné náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy neboli uvedené v čase podpise dohody žalobcom, a preto nemožno spornú dohodu považovať za platne uzavretú pre nedodržanie písomnej formy s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka o kontraktácii zmluvy.“

- odôvodnenie 43.: „Spornú dohodu o zrážkach zo mzdy možno však považovať za neplatnú aj v dôsledku neurčitého vymedzenia zabezpečovanej pohľadávky, a to s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Koncipovanie dohody v tejto časti v tom zmysle, že pohľadávka žalovaného zabezpečená touto dohodou je tvorená úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov, príslušenstvom úveru, nákladmi, ktoré žalovanému vzniknú v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami žalovaného, ktoré súvisia s touto zmluvou súd považuje za neurčité.“

- odôvodnenie 46.: „Súd navyše spornú dohodu o zrážkach zo mzdy považuje aj za neprijateľnú zmluvnú podmienku v dôsledku toho, že zabezpečuje aj pohľadávku, na ktorú žalovaný nemá nárok. V tejto súvislosti sa súd zaoberal posúdením záväzku žalobcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú táto dohoda zabezpečuje. Uvedenú zmluvu súd posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z.z.“

- odôvodnenie 50.: „V danom prípade by preto sporná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňovala žalovanému vymôcť aj plnenie, na ktoré v zmysle zákona nemá nárok. Súd zastáva názor, že zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná aj vtedy, keď sa opiera o právnu normu, ale môže byť realizovaná v neprospech spotrebiteľa, ak umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré dodávateľ nemá nárok. Nie je teda rozhodujúce, či dodávateľ ju a v akom rozsahu použije, ale postačuje, ak objektívne je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, čo je aj tento prípad. Dohoda je obsiahnutá v predtlačenom formulári, čo vylučuje jej individuálne dojednanie. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však žiadnym spôsobom jej individuálne dojednanie nepreukázal.“

- odôvodnenie 51.: „Uzavretá dohoda umožňuje veriteľovi postihnúť majetok dlžníka aj pri neprijateľných zmluvných podmienkach alebo aj plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Spôsobuje tým hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto súd ju považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedených dôvodov súd považoval za opodstatnené žalobe vyhovieť.“

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

- neuznáva žalobcom vznesený nárok ani čo do základu a ani čo do výšky,
- § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa treba vykladať reštriktívne,
- zo strany žalobcu nedošlo k úspešnému uplatnenia práva alebo porušeniu povinnosti dodávateľom,
- dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom pripustený inštitút zabezpečenia záväzku.

3. Súd rozhodol na pojednávaní, pričom vychádzal z obsahu listín tvoriacich súdny spis a zistil nasledujúce:

3.1. Okresný súd vo veci sp. zn. 15Csp/34/2020 zo dňa 27.05.2021 rozhodol, že žalovaný v 1. rade (terajší žalovaný) je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX R. W. XX.XX.XXXX na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. V odôvodnení uviedol úvahy citované žalobcom v žalobe.

3.2. Listom zo dňa 21.02.2018 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy v rozsahu 3069,46 €. Zrážky sa mali týkať úverového vzťahu č. XXXXXXXXXXXX.

3.3. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 19Csp/46/2018 - 119 zo dňa 18.02.2020 a potvrdeným rozsudkom KS v Prešove č.k. 8CoCsp/27/2020 - 167 zo dňa 31.05.2021 rozhodol okrem iného o tom, že zo zmluvného vzťahu č. XXXXXXXXXXXX je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 996,03 €.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými

predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 - Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

4.2. V prejednávanej príhode zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v ktorom bol úspešný. Nič na tom nemení, že konštatácia neprijateľnosti bola uvedená iba v odôvodnení rozsudku, keďže zákaz použitia dohody o zrážkach zo mzdy ako vadného právneho úkonu bol uvedený vo výroku rozsudku. Žalobca teda úspešne uplatnil porušenie jeho práva garantovaného ako zákonom o ochrane spotrebiteľa, tak aj Občianskym zákonníkom.

4.3. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom zavadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa.

4.4. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba pri určovaní jeho výšky vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno - sankčnú (pričom však táto funkcia sama o sebe nespôsobuje zvýšenie sumy priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia) tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať predovšetkým ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

Podľa NS SR sp. zn 6 Cdo/127/2017 - Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku,

t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezodôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

5. Pokiaľ ide o znenie relevantného § 3 ods.5 ZOS - „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ má súd za to, že nie je viazaný doslovným znením zákona a výklad podaný žalovaným nie je správny. Doslovné znenie síce jazykovým výkladom zvädza k tomu, že porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi sa musí udiať kumulatívne z dôvodu použitia zlučovacej spojky „a“ ale iba jazykový výklad však k správneému výkladu právnej normy nestačí. Ústavný súd ČR a NSS ČR v jazykovému výkladu právnej normy uviedli - Naprosto neudržiteľným momentom používání práva je jeho aplikace, vycházející pouze z jeho jazykového výkladu. Jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.). Mechanická aplikace abstrahující, resp. neuvědomující si, a to buď úmyslně, nebo v důsledku nevzdělanosti, smysl a účel právní normy, činí z práva nástroj odcizení a absurdity (Pl. ÚS 33/97). Soud [...] není absolutně vázán doslovným zněním zákonného ustanovení, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit v případě, kdy to vyžaduje ze závažných důvodů účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jenž mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku. Je nutno se přitom vyvarovat libovůle; rozhodnutí soudu se musí zakládat na racionální argumentaci (Pl. ÚS 21/96). Doslovný (gramatický) výklad není jedinou metodou interpretace právní normy; není ani metodou nejspolehlivější ((1133/2007 Sb. NSS). Otrocké následování doslovného znění zákona [...] nemá v moderním právním státě opodstatnění (1940/2009 Sb. NSS). Za podstatný súd považuje výklad teleologický. Podľa učebnice Teorie práva autorů J. Boguszak, J. Čapek, A. Gerloch - usiluje soud při teleologickém výkladu o postižení smyslu, resp. cíle právní normy v souvislosti s nejvšeobecnějšími podmínkami ... v nichž se má norma realizovat. Jde tedy o hledání účelu zákonného ustanovení, a to v kontextu společenských podmínek v okamžiku provádění interpretace. Procesný súd má teda za to, že cieľom zákonodarcu nebolo obmedziť počet prípadov, pri ktorých sa spotrebiteľ môže domáhať primeraného finančného zadosťučinenia, práve naopak a preto je v citovanej právnej norme spojku „a“ potrebné vykladať vo význame „alebo“.

6. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi porušil minimálne nasledujúce zákonné povinnosti:

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - Predávajúci nesmie

a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu (žalovaný chcel dosiahnuť zrážky zo mzdy žalobcu),

Podľa § 53 ods.1 OZ - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

7. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia, tak súd má za to, že pre výšku finančného zadosťučinenia môže byť podstatnou aj suma, o ktorú sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť. KS v Prešove už judikoval, že primerané finančné zadosťučinenie by malo predstavovať aspoň 50% zo sumy dodávateľom pôvodne neoprávnene získanej. V prejednávanej veci súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia prihliadol najmä na to, že žalovaný sa zo zmluvného vzťahu už obohatil na úkor žalobcu o sumu 996,03 € a chcel sa ešte obohatiť o sumu 3069,46 €. Vzhľadom na uvedené považuje súd za primerané finančné zadosťučinenie v sume 1500 €.

8. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8.1. Žalobca v konaní plne úspešný (výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný úspechom v základe nároku) má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.